

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน
รายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา

The Development of Creativity and Satisfaction on Learning introductory
Aesthetics course using CIPPA model of the 2nd year students
at Nakhonratchasima College

สุจิตรา ศุภหัตถ์¹ อิดารัตน์ สมานพันธ์²

Sujittra Supahuttee¹ Tidarat Samanpan²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชา สุนทรียศาสตร์เบื้องต้น 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้ การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนสอนเรื่องสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จำนวน 4 แผน ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 2) แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ ซิปปา จำนวน 3 ชุด ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่มีค่าดัชนีความคิดสร้างสรรค์ IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ ซิปปา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 0001214 สุนทรียศาสตร์เบื้องต้น จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสถิติอนพาราเมตริก (Non-parametric Statistics) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ในการเรียนรายวิชา สุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

¹ นักศึกษาศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัย นครราชสีมา, E-Mail: sujittra22@nmc.ac.th

Student in Master of Education in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Nakhonratchasima College

² อาจารย์ ดร. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา
Lecturer, Master of Education in Curriculum and Instruction, Nakhonratchasima College

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีในการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

คำสำคัญ : ความคิดสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ความพึงพอใจ

Abstract

The objectives of this research were to 1) compare the creativity of second year students at Nakhon Ratchasima College. Using the CIPPA model management Between before and after studying the introductory aesthetics course. 2) Study satisfaction with studying the course in introductory aesthetics. Using CIPPA learning management for second-year students at Nakhon Ratchasima College, 4 plans that are most appropriate. 2) Creativity measurement test using CIPPA learning management, 3 sets, used in pre-class and post-class tests. with the IOC creativity index value between 0.80-1.00 has a confidence value of 0.95 3) Questionnaire on satisfaction with CIPPA learning management of second year students at Nakhon Ratchasima College. with confidence equal to 0.97. The sample group was second year undergraduate students at Nakhon Ratchasima College. The sample group was 20 second year undergraduate students at Nakhon Ratchasima College, semester 1 academic year 2022, who were enrolled in the course 0001214 Basic Aesthetics, which was obtained using the non-parametric statistical sampling method. (Non-parametric Statistics) Statistics used in data analysis include mean, standard deviation. and independent t-tests.

The results were as follows:

1. Creativity of second year students at NakhonRatchasima College in the course of introductory aesthetics by using CIPPA Model management After learning was higher than before learning at statistical significance at the .05

2.Satisfaction of second year students at NakhonRatchasima College available in the introductory aesthetics course by using CIPPA Model management Overall, it was at the most appropriate level

Keywords: Creativity, CIPPA MODEL , Satisfaction

บทนำ

ศิลปวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งซึ่งแสดงถึงความเป็นประเทศไทย เป็นสิ่งที่แสดงถึงศักดิ์ศรี เกียรติภูมิ และความภาคภูมิใจร่วมกันของคนไทย การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติให้คงความเป็นไทยถือเป็นสิ่งสำคัญ นาฏศิลป์ไทยจัดเป็นศิลปะและวัฒนธรรมของคนไทย ตกทอดเป็นมรดกมาแต่โบราณ จะเห็นได้ว่าการแสดงออกต่างๆ เมื่อได้เรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการของการแสดงออก จะก่อให้เกิดเป็นการเรียนรู้จากชุมชนที่นำไปสู่การพัฒนาและเกิดเป็นการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม (ปภาวรินทร์ ณ พัทลุง, 2564) กล่าวถึงการสอนนาฏศิลป์ในระดับอุดมศึกษา อาจารย์ควรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและรับผิดชอบต่อหน้าที่

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นที่ผ่านมาในปีการศึกษา 2562-2563 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาไม่เคยฝึกการคิดอย่างสร้างสรรค์ในรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นไม่ได้ลงมือปฏิบัติทำอย่างสร้างสรรค์ส่วนมากจะเน้นตามทฤษฎีตามตำราพื้นฐาน อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่ได้มุ่งให้นักศึกษาเกิดปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความรู้สึนึกคิด หรือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นผลให้นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของวิชาที่เรียน ซึ่งที่ผ่านมาไม่ได้นำการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาหรือแนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนใดมาปรับใช้ ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ช่วยสอน ในรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นจึงมีความสนใจนำการสอนซิปปาโมเดล มาปรับใช้ในการสอนในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมามีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ร่วมกับการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงดังกล่าว ผู้สอนควรมีลำดับขั้นตอนในการสอนที่ทำให้นักศึกษาได้คิดอย่างเป็นระบบ กระบวนการเรียนการสอนที่ได้รับความนิยมแบบแพร่หลาย คือการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เป็นหลักการสอนที่รองศาสตราจารย์ทศนา แคมมณี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ใช้แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของรูปแบบนี้ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นยังได้พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์การทำงานเป็นกลุ่ม ได้มีการสื่อสาร รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้ความสามารถโดยใช้วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย (ทศนา แคมมณี, 2556) ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอน นักวิชาการศึกษาหลายท่านก็นำไปพัฒนาเป็นนวัตกรรมการสอนในรูปแบบต่างๆ เช่นการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา และการสอนแบบโครงการ เป็นตัวอย่างของการนำแนวคิดการเรียนรู้อย่างผู้เรียนเป็นสำคัญไปประยุกต์ใช้ได้น่าสนใจ (นรรชต์ ฝืนเชียร, 2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสามารถในการสร้างสรรค์ทำรำประกอบบทเพลง ของนักเรียนหลังการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้รูปแบบซิปปา ในส่วนของการสื่ออารมณ์ความรู้สึกตามเนื้อร้องและทำนองเพลง มีความสามารถอยู่ในระดับดีเป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้น ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรสอดแทรกกิจกรรมที่เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกอารมณ์ต่างๆ ผ่านใบหน้าและแววตามากขึ้น (ภัททิรา เเงาะลำดวน, 2560) การพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ไทย โดยใช้โมเดลซิปปาได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ไทย โดยใช้โมเดลซิปปา สรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา มีความสอดคล้องกัน และมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ประวิทย์ ฤทธิบุญ, 2560)

จากหลักการงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ได้ยึดหลักการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในตัวหลักการคือการช่วยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ช่วยให้นักศึกษามีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุดมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ร่วมกับการผลิตผลงานซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด Constructivism ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา มาพัฒนาความรู้ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ รายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เพื่อมุ่งหวังที่จะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความกล้าแสดงออก การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาให้มีความสามารถการแสดงออกที่ดีขึ้นมีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา

สมมติฐานการวิจัย

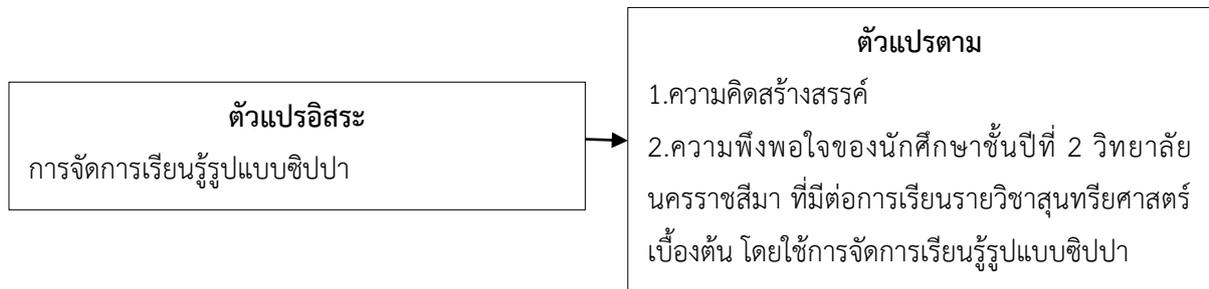
1. ความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ระดับที่พอใจมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนครราชสีมาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 163 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนครราชสีมา ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 0001214 สุนทรียศาสตร์เบื้องต้น จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบสถิติอนพารามेटริก (Non-parametric Statistics) ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสถิติอนพารามेटริก (Non-parametric Statistics)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design) เป็นแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังให้สิ่งทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)(พรณี ลีกิจวัฒน์,2555)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 163 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 0001214 สุนทรียศาสตร์เบื้องต้น จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มี 3 ชุด ได้แก่

1) แผนการจัดการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้จัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2)แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์โดยใช้จัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จำนวน 3 ชุด ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์โดยการวาดภาพของ อารี พันธุ์ณี ดัดแปลงมาจากของ Torrance

3)แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ซิปปา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 14 ข้อ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือมีดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้จัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง หาคุณภาพเครื่องมือโดยพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนการสอนและความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ (Rating Scale) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ย 4.67 (มีความเหมาะสมมากที่สุด)

2) แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา หาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ เป็นแบบ

ประเมิน IOC (Index of Item Objective Congruence) มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความสอดคล้องและความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เมื่อพิจารณาความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ย 4.80 (มีความเหมาะสมมากที่สุด) พิจารณาให้คะแนนจากแบบทดสอบวัดการคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 ชุด ผลการพิจารณาแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ หลังจากนั้นนำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95

3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ชิปปา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 14 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือโดยพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนการสอนและความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ย 4.68 (มีความเหมาะสมมากที่สุด) หลังจากนั้นนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน และนำผลคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient) ของครอนบาค เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้การจัดการเรียนรู้ชิปปา จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 ชุด ของ Torrance มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ แล้วใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ชิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 14 ข้อ

1.2 เตรียมนักศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียนเพื่อวัดคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 ชุด กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ เป็นเวลา 2 ชั่วโมง

2. ดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอน เรื่องสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ๆ ละ 1 วัน วันละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 12 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)

3. หลังการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์หลังเรียน จำนวน 3 ชุด กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ เป็นเวลา 2 ชั่วโมง และนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ชิปปา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 14 ข้อ ไปสอบถามกับนักศึกษา

3.2 ตรวจสอบให้คะแนน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับก่อนเรียน และหลังเรียน และหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์

3.3 นำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติมาสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

ความคิดสร้างสรรค์	n	คะแนน เต็ม	ก่อนจัดกิจกรรม		หลังจัดกิจกรรม		t	df	p-value
			\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D			
ความคิดคล่องแคล่ว	20	10	8.10	0.35	16.94	0.46			0.00*
ความคิดริเริ่ม	20	10	8.05	0.55	18.80	0.56	26.68	19	0.00*
ความคิดละเอียดลออ	20	10	7.09	0.50	14.93	0.54			0.00*
รวม	20	30	23.24	1.40	50.67	1.56	26.68	19	0.00*

*p ≤ .05

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการทดลองพบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 23.24 ($\bar{x} = 23.24$, S.D.= 1.40) และหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ซิปปา มีคะแนนเฉลี่ย 50.67 ($\bar{x} = 50.67$, S.D.= 1.56) และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 26.68 แสดงว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ชิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ชิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ด้านที่1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.80	0.27	มากที่สุด
ด้านที่ 2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านที่ 3 ด้านการนำไปใช้	4.36	0.29	มาก
รวม	4.68	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ชิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ผลการทดลองพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$, S.D.=0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา มีความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด ($\bar{X} =5.00$, S.D. =0.00) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.27) และด้านการนำไปใช้ ($\bar{X} =4.36$, S.D.= 0.29) ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด ดังนั้นแสดงว่าแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ที่นำมาใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมาโดยการจัดการเรียนรู้ชิปปาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา ทำให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ในรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้น นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างองค์ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ นรรซ์ชต์ ฝั้นเชียร, (2561) ได้กล่าวว่าความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมที่น่าสนใจต่าง ๆ มาพัฒนาเข้ากับห้องเรียนที่น่าสนใจและสร้างสรรค์ประสบการณ์แปลกใหม่กับผู้เรียน และ ภัททิรา เจาะลำดวน, (2560) ได้กล่าวว่า การสร้างสรรค์ทำรำประกอบบทเพลง ผู้เรียนได้ผ่านการเรียนรู้ ในส่วนของพื้นฐานที่

จำเป็นสำหรับสร้างท่าทางนาฏศิลป์มาครบถ้วน ตามความเหมาะสมของวัยผู้เรียนแล้ว นอกจากนี้นักเรียนยังได้ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม ทำให้เกิดความสุข สนุกสนาน เกิดความภาคภูมิใจในผลงานการสร้างสรรค์ที่มีตนเองเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่ม และประวิทย์ ฤทธิบุญ, (2560) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการคิดสร้างสรรค์ผลงาน สามารถช่วยกระตุ้นและพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนโดยผู้สอนและผู้เรียนรู้ต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทหน้าที่ของตนจึงจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ อีกทั้งยังมีนักวิจัยได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาและระดับการศึกษาต่างๆ พบว่าผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังเช่น อภิชาติ เนินพรหม, (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการคิดสร้างสรรค์โดยใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ ผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ชิปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนครราชสีมา อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เข้าใจง่าย มีอิสระทางความคิด ส่งผลให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ชิปา ซึ่งการทำกิจกรรมกลุ่มจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ ภัททริา เงามลำควน, (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ท่ารำ ประกอบบทเพลงด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชิปา เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชิปา อยู่ในระดับพึงพอใจมาก และเห็นว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชิปา ทำให้นักเรียนได้เรียนในรูปแบบการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจภายในกลุ่ม จากการสังเกตพบว่า ในการร่วมกันแสดงความคิดเห็น เกิดความร่วมมือกันภายในกลุ่ม เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันขึ้นในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม เกิดการแบ่งงานกันรับผิดชอบ จนทำให้งานสำเร็จคล่องตัวในการจัดการเรียนการสอนได้และ ปิยฉัตร ศรีสุราช, (2561) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังมาก เมื่อได้รับการตอบสนองดีก็จะเกิดความพึงพอใจมาก ในทางตรงกันข้ามถ้าได้รับการตอบสนองน้อยกว่าที่คาดหวังก็จะเกิดความผิดหวังหรือไม่พึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ไกรสร ประดับเพชร, (2561) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือมีความชื่นชอบ พึงพอใจต่อที่บุคคลอื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งตอบสนองความต้องการของบุคคลหนึ่งที่ปรารถนาให้กระทำในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 อาจารย์ผู้สอนควรอธิบายเนื้อหาการสอนให้ตรงกับนักศึกษาและสามารถนำไปปรับปรุงเพื่อให้ นักศึกษามีความสนใจในการเรียนการสอนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.2 ควรมีการกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์เนื้อหาในรายวิชาอื่น ๆ ได้ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิด ความสนใจในการเรียน และที่สำคัญสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเวลาได้ด้วยตนเอง

1.3 อาจารย์ผู้สอนควรอธิบายในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เพราะจะช่วย ให้นักศึกษาสามารถสรุปความคิดรวบยอดได้เพื่อพัฒนาความสามารถให้นักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำกิจกรรมที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับวิธีสอนอื่นๆ

บรรณานุกรม

- ไกรสร ประดับเพชร. (2561). ความพึงพอใจ. งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ สพฐ. ปีงบประมาณ 2561.
- ทศนา แคมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่17. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรรชต์ ผืนเขียว. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดล ซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1วิทยานิพนธ์,การศึกษาตาม หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ 2561.
- ปิยฉัตร ศรีสุราช. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 วิทยานิพนธ์.หลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 2561.
- ปภาวรินทร์ ณ พัทลุง. (2564). การอนุรักษ์และพัฒนานาฏศิลป์ของภาคอีสานนาฏศิลป์ คณะศิลปกรรม ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีที่ 18 ฉบับที่ 1 (2021): วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการ จัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น 2564:422
- ประวิทย์ ฤทธิบุญ. (2560). การพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ไทย โดยใช้โมเดลซิปปาได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้าน นาฏศิลป์ไทย โดยใช้โมเดลซิปปา วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะปีที่ 18 ฉบับที่ 2 (2017): มกราคม - มิถุนายน 2560.

พรรณณี ลีกิจวัฒน์. (2555). **วิธีการวิจัยทางการศึกษา** พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.

ภัททิรา เวงะลำดวน. (2560). **การพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ทำรำประกอบบทเพลงด้วยการ
จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชิปปา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6**
วิทยานิพนธ์.คณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ.

อภิชาติ เนินพรหม. (2559). **ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนการสอนเพื่อ
เสริมสร้างความสามารถทางการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
มหาวิทยาลัยบูรพา**
มิถุนายน 2559.